

FRACTURILE EXTREMITĂȚII PROXIMALE DE HUMERUS ȘI PRINCIPII CONTEMPORANE DE TRATAMENT

Alina Gîscă

Conducător științific: Sergiu Ursu

Catedra de ortopedie și traumatologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Fracturile extremității proximale de humerus reprezintă cel de-al treilea tip de fractură osteoporotică des întâlnită la vârstnici, după fracturile de șold și radius distal, constituind 4% din toate fracturile. **Scopul lucrării.** Elucidarea principiilor contemporane de tratament în fracturile extremității proximale de humerus. **Material și metode.** S-au selectat și analizat lucrările științifice din baza de date PubMed, Google Scholar, Research Gate din ultimii 10 ani, cu cuvintele-cheie: fractură, humerus proximal, contemporan, tratament. **Rezultate.** Principiile contemporane de tratament depind în mare măsură de tipul de fractură (numărul de fragmente osoase și gradul deplasării acestora), precum și de următoarele condiții: așteptările pacientului și nivelul fizic de activitate a acestuia. Vârsta mai mare de 60 ani, scăderea densității osoase, menopauza și utilizarea îndelungată de corticosteroizi necesită o atenție deosebită în alegerea tratamentului. Metodele de tratament contemporan în tratamentul fracturilor de humerus proximal sunt: reducere închisă și fixare percutanată, plasarea unui fir helicoidal, tehnici de placare, hemiartroplastia cu scop de stabilizarea fracturii, mobilizare timpurie și complicații minime. **Concluzii.** Fracturile extremității umărului proximal sunt leziuni musculo-scheletale relativ frecvente. Studiile științifice demonstrează că tratamentul chirurgical este metoda de elecție în tratamentul fracturilor de humerus proximal care o arată o eficiență maximă cu complicații minore. **Cuvinte-cheie:** fractură, humerus proximal, contemporan, tratament.

PROXIMAL HUMERUS FRACTURES AND CONTEMPORARY TREATMENT PRINCIPLES

Alina Gîscă

Scientific adviser: Sergiu Ursu

Department of Orthopedics and Traumatology, Nicolae Testemițanu University

Background. Proximal humerus fractures represent the third most common osteoporotic fracture in the elderly, following hip and distal radius fractures, consisting of 4% of all fractures. **Objective of the study.** Elucidation of contemporary treatment principles in proximal humerus fractures. **Material and methods.** The scientific works from the PubMed, Google Scholar, Research Gate database from the last 10 years were selected and analyzed using keywords: fracture, proximal humerus, contemporary, treatment. **Results.** Contemporary treatment principles largely depend on the type of fracture (number of bone fragments and degree of displacement), as well as on patient expectations and physical activity level. Age over 60, decreased bone density, menopause, and prolonged corticosteroid use require special attention in treatment selection. Contemporary treatment methods for proximal humerus fractures include closed reduction and percutaneous fixation, insertion of a helical wire, plating techniques, hemiarthroplasty for fracture stabilization, early mobilization, and minimal complications. **Conclusions.** Proximal humerus fractures are relatively common musculoskeletal injuries. Scientific studies demonstrate that surgical treatment is the method of choice for treating proximal humerus fractures, showing maximal efficacy with minimal complications. **Keywords:** fracture, proximal humerus, contemporary, treatment.